

# פרשת ויגש

## מידת הקנאה

יוסף הצדיק זכה, הוא היה שלם במידותיו. הוא עבד על שבע מידות ותקן אותן. כל הייסורים של חוסר בפרנסה והדרדרות, באים על אדם כתוצאה מהדרדרות בקדושה, לכן לא פלא שיוסף זכה למלוך על כל העולם במשך שמונים שנה, הוא היה צדיק יסוד עולם - שיא הקדושה והטהרה!

ארמגה תרפסם. תאזה הערה הדימהם ומע תא ליצי ררבתי 'ה. האנקה תדימ איה הנושאהר **המידה** פועליו של רב נחמן היו חורשים בשדה, ובזמן החרישה הם פגעו בקבר של התנא רבי אחאי בר יאשיה. לא רק שהם גילו שהוא נשאר שלם בגופו, אלא הם גם שמעו אותו מדבר איתם. מדובר באדם שהיה חי בערך ארבע מאות שנה לפניהם. רב נחמן דיבר איתו ושאל אותו איך הוא עדיין שלם? הוא אמר לו שיש פסוק: וב'אש' ימ. תובקרנ ויתומצע האנקה תדימ תא וב שיש ימ, רמולכ "**האנק תומצע בקרו**" במשלי שאומר: קנאה, לא תגע תולעת בבשרו עד תחיית המתים. רק כאן בעולם העשייה, אפשר לעשות ולשנות. כי כשאדם נפטר הוא נשאר כמו שהיה רגע לפני הפטירה. אם הוא היה קמצן, הוא ישאר קמצן באותה מידה וכן על זה הדרך בכל המידות. הקנאה היא לאו דווקא בגשמיות, אלא גם ברוחניות יש קנאה. יש אנשים שהם רואים אצל אחרים איזו הנהגה נכונה, איזו חומרה חשובה והם פשוט מחקים אותם. למה הם עושים את זה? כי הם מרגישים צביטה בלב, הם שואלים את עצמם - 'איך אני לא כזה?!' אבל ככה לא עובדים את ה', ככה עובדים על עצמינו. אדם שלא נמצא במדרגה הזאת, ובכל זאת הוא מנסה לקפוץ אליה, זאת פשוט אחיזת עיניים. אולי בהתחלה זה נראה אמיתי, אבל בסוף השקר מתגלה והאדם נופל. כי אי אפשר לגנוב או לקנות מידות, אפשר רק לבנות מידות. לכן תמיד תהיה עצמך, אל תחקה אף אחד. במידה הזאת זכה יוסף הצדיק, הוא לא קינא באחרים, אלא אחרים קנאו בו.

